

Život Cirkvi

Ročník 17

4/2010

Predseda vlády SR sa stretol s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Aby všetci boli jedno

Vatikán (24. januára 2010) Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoral veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry,

medzi biblickými čítaniami dnešnej liturgie je veľmi známy text Prvého listu Korintánom, v ktorom sv. Pavol prirovnáva Cirkev k ľudskému telu. Apoštol Pavol píše: „Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom“ (1 Kor 12, 12 - 13).

Pavol chápe Cirkev ako telo, kde hlavou je Kristus, s ktorým tvorí jednotu. Chce nám tak odovzdať myšlienku jednoty v mnohosti chariziem, ktoré sú darom Ducha Svätého. Vďaka nim sa Cirkev prezentuje nie ako uniformný, ale ako bohatý a životaschopný organizmus, ako plod jediného Ducha. Tento Duch vedie všetkých k hlbokkej jednote. Prijíma rozdielnosti bez toho, aby ich odstránil, a vytvára medzi nimi harmóniu. Cirkev je predĺžením prítomnosti zmŕtvychvstalého Pána v dejinách, osobitne prostredníctvom sviatostí, Božieho slova, chariziem a rozdeľovaním služieb v spoločenstve. Práve preto v Kristovi a v Duchu je Cirkev jedna a svätá. Predstavuje vnútorné spoločenstvo, ktoré presahuje ľudské schopnosti a podporuje ich.

S potešením zdôrazňujem toto hľadisko, keďže práve prežívame Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sa skončí zajtra, na sviatok Obrátenia svätého Pavla. Už

tradične budem v tento deň v popoludňajších hodinách celebroad vešpery v Bazilike sv. Pavla za hradbami, za účasti zástupcov iných cirkví a cirkevných komunit žijúcich v Ríme. Budeme prosiť Boha o dar plnej jednoty medzi všetkými Kristovými učeníkmi a podľa tohtoročnej témy (Lk 24, 48) zvlášť obnovme úsilie byť spoločne

svedkami ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Pána.

Ohlasovanie evanjelia robí hodnovernejším a efektívnejším spoločenstvo kresťanov, ako potvrdil sám Ježiš, keď sa modlil k Otcovi v predvečer svojej smrti: „Aby všetci boli jedno... aby svet uveril“ (Jn 17, 21).

Nakoniec, drahí priatelia, by som chcel pripomenúť postavu Františka Saleského, ktorého liturgická spomienka pripadá na 24.

január. Narodil sa v Savojsku v roku 1567. Študoval právo v Padove i Paríži a volaný Pánom sa stal kňazom. Jeho kázne a duchovná formácia veriacich prinášali veľké ovocie. Zdôrazňoval, že všetci sú povolani k svätosti a každý - ako hovorí sv. Pavol vo svojom prirovaní k telu - má v Cirkvi svoje miesto. Svätý František Saleský je patrónom žurnalistov a katolíckej tlače. Do jeho duchovnej starostlivosti zverujem Posolstvo k Svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov, ktoré každý rok podpisujem pri tejto príležitosti a ktoré bolo včera prezentované vo Vatikáne.

Nech nám Panna Mária, Matka Cirkvi, pomôže ustavične napredovať v budovaní spoločenstva, aby sme boli svedectvom krásy jednoty v spoločenstve s Otcom i Synom i Duchom Svätým.

RV, -pd/- snímka

Katechéza Benedikta XVI.: Sv. František z Assisi - velikán svätosti

Vatikán (27. januára, RV) - Drahí bratia a sestry, v jednej z mojich nedávnych katechéz som hovoril o prozreteľnej úlohe, ktorú pri obnove Cirkvi svojich čias zohrali Menší Bratia a Bratia Kazatelia, založení sv. Františkom z Assisi a sv. Dominikom z Guzman. Dnes by som vám chcel predstaviť postavu sv. Františka, skutočného velikána svätosti, ktorý si neustále podmaňuje srdcia mnohých ľudí rozličného veku i viery.

„Svetu sa zrodilo slnko.“ Týmito slovami známy taliansky básnik Dante Alighieri vo svojej Božskej komédii (Raj, Spev XI) opisuje narodenie sv. Františka v Assisi koncom roku 1181 alebo začiatkom roku 1182. Ako syn bohatých rodičov - jeho otec bol predajca látok - František prežil ľahkomyselnú pubertu i mla-

dosť, prechovávajúc obdiv voči rytierskym ideálom svojej doby. Keď mal dvadsať rokov, zúčastnil sa na vojenskej výprave a dostal sa do zajatia. Ochorel a po čase bol prepustený na slobodu. Po návrate do Assisi sa v ňom začal pomalý proces duchovného obrátenia, ktorý viedol k postupnej zmene svetáckeho životného štýlu, ktorý dovedy viedol. V tomto období sa udiali známe príhody v jeho živote - stretnutie s malomocným, ktorému František zostúpia z koňa dal bozk pokoja a odkaz kríža v kostolíku sv. Damiána. Kristus na kríži tu trikrát ožil a povedal: „Chod', František, a oprav môj zničený dom.“ Toto počutie Pánových slov v kostolíku sv. Damiána v sebe ukrývalo hlbokú symboliku. V danom okamihu bol sv. František povolaný opraviť

kostolík, avšak úbohý stav tejto budovy bol symbolom dramatickej a znepokojujúcej situácie, v ktorej sa v danom čase nachádzala samotná Cirkev – kvôli povrchnej viere, ktorá už neformovala a nepremieňala život, kvôli málo horlivému kléru, kvôli vychladnutiu lásky. Tento vnútorný rozklad Cirkvi spôsobil aj rozpad jednoty a vznik heretických hnutí. Jednako v strede rozpadnutej Cirkvi stojí kríž a tento kríž rozpráva: volá po obnove, povoláva Františka, aby konkrétnou manuálnou prácou opravil kostolík sv. Damiána, symbol hlbšieho povolania k obnove samotnej Kristovej Cirkvi – a to prostredníctvom radikálnosti jeho viery a entuziazmu lásky ku Kristovi. Táto udalosť, ktorá sa pravdepodobne stala v roku 1205, nás privádza k zamysleniu nad podobnou príhodou z roku 1207 – nad snom pápeža Inocenta III. Tento pápež videl vo sne, že Bazilika sv. Jána v Lateráne, matka všetkých chrámov, mala spadnúť. Akýsi malý, neznámy rehoľník ju podoprel svojimi plecami a zabránil, aby sa zrútila. Je zaujímavé všimnúť si na jednej strane, že to nie je pápež, ktorý zabránil spadnutiu chrámu, ale malý a nedôležitý rehoľník, ktorého pápež spozná vo sv. Františkovi, keď ho príde navštíviť. Inocent III. bol mocným pápežom, teologicky vzdelaným, disponoval veľkou politickou mocou – a predsa to nebol on, kto obnovil Cirkev, ale malý a nedôležitý rehoľník: sv. František, povolaný Bohom. Na druhej strane je však dôležité všimnúť si, že sv. František neobnovuje Cirkev bez pápeža alebo proti nemu, ale v spoločenstve s ním. Tieto dve skutočnosti kráčajú spolu: nástupca Petra, biskupi a Cirkev založená na apoštolskej postupnosti zároveň s novou charizmou, ktorú Duch Svätý tvorí v tomto okamihu pre obnovu Cirkvi. Spolu rastie opravdivá obnova.

Vráťme sa k životu sv. Františka. Keďže mu jeho otec Bernardone vyčítal prílišnú štedrosť k chudobným, František pred biskupom v Assisi symbolickým spôsobom vyzliekol svoje šaty, aby tak ukázal, že sa vzdáva dedičstva: ako v okamihu stvorenia, František nemá nič, má len život, ktorý mu daroval Boh, do rúk ktorého sa odporúča. František žil potom životom pustovníka, až kým v roku 1208 prišlo k ďalšej dôležitej udalosti v dejinách jeho obrátenia. Počúvajúc úryvok z evanjelia sv. Matúša – rozhovor Ježiša s apoštolmi v okamihu, keď ich posielal hlásať – František zacítil povolanie žiť v chudobe a venovať sa ohlasovaniu. Pridali sa k nemu viacerí spoločníci a on sám v roku 1209 išiel do Ríma, aby predložil pápežovi Inocentovi III. projekt novej formy kresťanského života. U veľkého pápeža sa mu dostalo otcovského prijatia, pretože tento – osvietený Duchom – vytušil Boží pôvod hnutia vzbudeného Františkom. Žobráčik z Assisi pochopil, že každý dar Ducha Svätého treba vložiť do služby Kristovho tela, ktorým je Cirkev, a preto konal vždy v plnom spoločenstve s cirkevnou autoritou. V živote svätých nieto sporu medzi prorockou charizmou a charizmou vedenia Cirkvi – a ak aj k nejakému

napätiu došlo, svätci vždy vedeli s trpezlivosťou čakať na časy Ducha Svätého.

Niektorí historici 19. storočia a tiež storočia minulého sa pokúšali hľadať za sv. Františkom tradície tzv. Františka historického, podobne ako za Ježišom evanjelií niektorí hľadajú tzv. historického Ježiša. Takýto „historický“ František nemal byť mužom Cirkvi, ale mužom priamo spojeným jedine s Kristom; mužom, ktorý chcel dosiahnuť obnovu Božieho ľudu bez kánonických foriem a bez hierarchie. Pravdou je, že František mal skutočne veľmi úzky vzťah s Ježišom a s Božím slovom, ktoré chcel nasledovať sine glossa, tak ako je napísané, v celej jeho radikálnosti a pravde. Je tiež pravdou, že spočiatku nemal úmysel založiť rehoľu s nevyhnutnými kánonickými formami, ale chcel len skrze Božie slovo a Pánovu prítomnosť obnoviť Boží ľud, povolajúc ho opätovne k počúvaniu slova a k poslušnosti Kristovi. Okrem toho vedel, že Kristus nikdy nie je „mojim“ ale je vždy „naším“, že Krista nemôžem mať len „ja“ pre seba a postaviť sa proti Cirkvi, jeho vôli a jeho učeniu, ale jedine v spoločenstve Cirkvi, postavenej na postupnosti Apoštolov, sa obnovuje aj poslušnosť Božiemu slovu.

Je teda pravdou, že nemal úmysel vytvoriť nový rád, ale len obnoviť Boží ľud pre Pána, ktorý prichádza. Avšak s utrpením a s bolesťou pochopil, že všetko musí mať svoj poriadok, že aj právo Cirkvi je potrebné na to, aby sa obnove dala forma, a tak sa skutočne, úplným spôsobom a celým srdcom začlenila do spoločenstva s Cirkvou, s pápežom a s biskupmi. Vždy vedel, že centrom Cirkvi je Eucharistia, kde sa sprítomňuje Kristovo telo a krv. Prostredníctvom kňazstva je Eucharistia Cirkvou. Božie slovo býva jedine tam, kde kňazstvo a Kristus v spoločenstve Cirkvi kráčajú spolu. Skutočný, historický František je Františkom Cirkvi a práve týmto spôsobom hovorí aj k neveriacim a veriacim iných vyznaní a náboženstiev.

František a jeho stále početnejší bratia sa usadili v Porciunkule, teda v kostole Panny Márie Anjelov, ktorý je najsvätejším miestom františkánskej spirituality. Aj Klára, mladá žena pochádzajúca z bohatej rodiny v Assisi, vstúpila do školy sv. Františka. Tak vznikol druhý rád sv. Františka, teda klarisky, ďalšia skúsenosť zameraná na prinášanie bohatého ovocia svätosti v Cirkvi.

Aj nástupca Inocenta III., pápež Honórius III., svojou bulou Cum dilecti z roku 1218 podporil nevidaný rozvoj prvých Menších bratov, ktorí otvárali svoje misie v rozličných krajinách Európy, dokonca aj v Maroku. V roku 1219 František dostal povolenie prísť do Egypta a zhovárať sa s moslimským sultánom Melek-el-Kamelom, od ktorého žiadal možnosť ohlasovať Ježišovo evanjelium. Chcem zdôrazniť túto príhodu v živote sv. Františka, pretože je aj dnes veľmi aktuálnou. V čase, keď medzi kresťanstvom a islamom boli spory, František ozbrojený len svojou vierou a mier-

nosťou dokázal efektívne viesť dialóg. Historické zdroje nám hovoria o tom, že u moslimského sultána bol prijatý srdečne a s vľúdnosťou. Je vzorom, od ktorého by si aj dnes mali brať ponaučenie vzťahy medzi kresťanmi a moslimami: podporovať dialóg v pravde, vo vzájomnej úcte a v porozumení (por. *Nostra Aetate*, 3.) Zdá sa, že v roku 1220 František navštívil Svätú zem, čím zasial semienko, ktoré prinieslo mnoho ovocia: jeho duchovní synovia urobili z miest, na ktorých kedysi žil Ježiš, privilegovanú oblasť svojej misie. S vďačnosťou myslím aj dnes na veľké zásluhy františkánskej správy vo Svätej zemi.

Po návrate do Talianska František odovzdal vedenie rádu svoju vikárovi Pietrovi Cattanimu, zatiaľ čo pápež vložil rád, ktorý mal stále viac nasledovníkov, pod ochranu kardinálovi Ugolinovi, neskoršiemu pápežovi Gregorovi IX. František, ktorý sa naplno a s veľkými úspechom venoval kázaniu, zredigoval rehoľné pravidlá rádu, ktoré potom schválil pápež.

V roku 1224, v pustovni na Verne, František uvidel Ukrižovaného v podobe serafína a od stretnutia s ním dostal stigmy; zjednotil sa tak s ukrižovaným Kristom. Bol to dar, ktorý vyjadroval jeho intímne spojenie s Pánom.

Smrť sv. Františka – jeho transitus – nastala večer 3. októbra 1226 v Porciunkule. Potom ako požehnal svojich duchovných synov, zomrel vystretý na holej zemi. O dva roky neskôr ho pápež Gregor IX zapísal na zoznam svätých. Zakrátko na to k jeho úcte postavili v Assisi veľkú baziliku, ktorá je aj dnes cieľom mnohých pútnikov. Títo môžu prejavíť úctu hrobu svätca a potešiť sa pohľadom na fresky Giotta, maliara, ktorý nádherným spôsobom zobrazil život sv. Františka.

Bolo povedané, že František je alter Christus, druhý Kristus, že bol skutočne živou ikonou Krista. Volali ho aj „Ježišov brat“. Toto bolo vlastne aj jeho ideálom: byť ako Ježiš: kontemplovať Krista evanjelií, intenzívne ho milovať a napodobňovať jeho čnosti. Chcel dať dôraz predovšetkým jeho vnútornej a vonkajšej chudobe, a snažil sa naučiť tejto chudobe aj svojich duchovných synov. Prvé blahoslavenstvo Reči na vrchu – blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo (Mt 5,3) našlo žiarivé naplnenie v živote a slovách sv. Františka. A naozaj, drahí priatelia, svätci sú najlepšimi tlmočníkmi Biblie. Stelesňujú vo svojom živote Božie slovo, robia ho prítiažlivejším, než kedykoľvek predtým, takže k nám skutočne hovorí. Svedectvo sv. Františka, ktorý miloval chudobu nasledovania Krista s úplnou odovzdanosťou a slobodou, je aj dnes pre nás pozvaním rozvíjať vnútornú chudobu, aby sme rástli v dôvere v Boha, vedúc striedmy životný štýl – s určitým odstupom od materiálnych vecí.

Pri Františkovi sa láska ku Kristovi prejavila zvláštnym spôsobom v adorácii Najsvätejšej Sviatosti – Eucharistie. Vo františkánskych prameňoch nachádzame dojemné vyjadrenia – ako napríklad toto: „Celé ľud-

stvo má bázeň, celý vesmír sa trasie a nebo jasá, keď na oltári, v ruke kňaza, je Kristus, Syn živého Boha. Obdivuhodná milosť! Aká to pokorná vznešenosť, že Pán vesmíru, Boh a Boží Syn sa tak ponizuje, že sa pre našu spásu ukrýva do jednoduchej formy chleba“ (Francesco di Assisi, *Scritti*, Editrici Francescane, Padova 2002, 401).

V tomto Roku kňazov by som rád pripomenul odporúčanie, ktoré František dával práve kňazom: „keď chcú sláviť sv. omšu, čistým spôsobom čistí, nech to robia s úctou k opravdivej obete najsvätejšieho Tela a Krvi nášho Pána Ježiša Krista“ (Francesco di Assisi, *Scritti*, 399). František vždy preukazoval veľkú úslužnosť kňazom, odporúčal ich vždy rešpektovať, a to aj v prípade, ak toho osobne neboli hodní. Ako dôvod pre túto hlbokú úctu pripomínal, že práve oni dostali dar konsekrovať Eucharistiu. Drahí bratia v kňazstve, nezabudnime na toto učenie: svätosť Eucharistie od nás vyžaduje, aby sme boli svätí, aby sme žili v zhode s Tajomstvom, ktoré slávime.

Z lásky ku Kristovi sa rodí láska k osobám, a aj ku všetkým Božím stvoreniam. Tu je ďalší charakteristický prvok Františkovej spirituality: zmysel pre univerzálne bratstvo a lásku k stvoreniu, ktorá ho inšpirovala pri skladaní známeho Chválospevu stvorenia. Je to veľmi aktuálny odkaz. Ako som pripomenul v encyklike *Caritas in veritate*, udržateľný je iba taký rozvoj, ktorý rešpektuje stvorenie a ktorý nepoškodzuje životné prostredie (por. č. 48-52). Aj v tohoročnom poslanstve na Svetový deň mieru som zdôraznil, že budovanie skutočného mieru je spojené s úctou ku stvoreniu. František nám pripomína, že vo stvorení sa rozkladá múdrosť a dobrota Stvoriteľa. Príroda je ním stvorená ako reč, ktorou sa Boh k nám prihovára, v ktorej sa skutočnosť stáva priezračnou a my môžeme hovoriť o Bohu a s Bohom.

Drahí priatelia, František bol veľkým svätcom a radostným mužom. Jeho jednoduchosť, jeho pokora, jeho viera, jeho láska ku Kristovi, jeho dobrota voči každému mužovi i žene, ho urobili radostným v každej situácii. A naozaj, medzi svätosťou a radosťou existuje veľmi úzky a nerozlučiteľný vzťah. Jeden francúzsky spisovateľ povedal, že na svete existuje jediný smútok: ten, keď nie sme svätí, teda blízki Bohu. Pozerajúc na svedectvo sv. Františka chápeme, že toto je tajomstvo jeho opravdivej radosti: stať sa svätými, blízkymi Bohu!

Nech nám Svätá Panna, tak veľmi milovaná svätým Františkom, vyprosí tento dar. Utiakame sa pod jej ochranu slovami samotného žobráčika z Assisi: „Svätá Panna Mária, niet žiadnej inej narodenej na tom svete medzi ženami, ktorá by sa podobala tebe, dcére a služobnici najvyššieho Kráľa a Nebeského Otca; Matka nášho najsvätejšieho Pána Ježiša Krista, nevesta Duchu Svätého: pros za nás... u svojho milovaného Syna, Pána a Učiteľa“ (Francesco di Assisi, *Scritti*, 163).

-mk-

Benedikt XVI. večperami ukončil Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Vatikán (25. januára, RV) - Druhé večpery zo sviatku Obrátenia svätého Pavla, ktorým v Bazilike sv. Pavla za hradbami predsedal dnes o 17.30 hod. pápež Benedikt XVI., boli slávnostným ukončením tohtoročného Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Svätý Otec v príhovore pozdravil všetkých prítomných, osobitne kardinála Waltera Kaspera, predsedu Pápežskej rady pre jednotu kresťanov, arcikňaza baziliky Mons. Francesca Monterisiho, opáta miestnej benediktínskej komunity Edmunda Povera, ako aj prítomných kardinálov, biskupov a všetkých predstaviteľov cirkví a cirkevných komunít. Z jeho slov, ktoré adresoval nám všetkým, vyberáme:

„Úsilie o jednotu kresťanov nie je úlohou iba niektorých, ani nejakou vedľajšou aktivitou života Cirkvi. Každý je povolaný priniesť svoj príspevok, aby boli urobené kroky, ktoré povedú k plnej jednote medzi všetkými učeníkmi Krista, bez opomenutia toho, že táto jednotu je predovšetkým darom Boha, o ktorý máme stále prosieť. Totiž sila, ktorá podnecuje jednotu a misijné poslanie, vyvierá z plodného a strhujúceho stretnutia so Vzkrieseným, k akému došlo v prípade sv. Pavla na ceste do Damasku, alebo v prípade Jedenástich a ostatných učeníkov zhromaždených v Jeruzaleme. Nech Panna Mária, Matka Cirkvi, povie áno, aby čo najskôr bola naplnená túžba jej Syna: «Aby všetci boli jedno...aby svet uveril.» (Jn 17,21)“

K dnešnej udalosti, ako aj k súhrnnému pohľadu na Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, sa vrátíme v špeciálnej rubrike v zajtrajšom vysielaní. **-jak-**

Benedikt XVI. sa prihovril Tribunálu Rímskej roty

Vatikán (29. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovril zástupcom Tribunálu Rímskej roty pod vedením jeho dekana Mons. Antonia Stankiewicza, pri príležitosti otvorenia nového súdneho roka. V úvode vyjadril ocenenie a vdáčnosť za ich službu a následne sa sústredil na tému prehĺbenia vzťahov medzi spravodlivosťou, láskou a pravdou:

„Chcel by som predovšetkým pripomenúť, že vaša služba je dielom spravodlivosti: čnosťou, “ktorá spočíva v stálej a pevnej vôli dať Bohu a blížnemu to, čo im patrí” (KKC, č.1807), pre ktorú je najdôležitejšie skúmať ľudskú a kresťanskú hodnotu, aj vo vnútri Cirkvi. Kánonické právo je niekedy podceňované, akoby bolo

obyčajným technickým nástrojom v službe akéhosi subjektívneho záujmu, ktorý sa ani nezakladá na pravde. Je potrebné, aby bolo toto právo vždy vnímané vo svojom esenciálnom vzťahu s justíciou, vo vedomí, že v Cirkvi justičná činnosť vrcholí spásou duší, a „tvorí osobitú súčasť poslania Krista Pastiera... v napĺňaní poriadku, ktorý chcel sám Kristus” (Ján Pavol II., Príhovor Rímskej roty, 18. január 1990).“

Okrem tzv. „objektívnej”, predmetovej dimenzie justície, Svätý Otec spomenul aj ďalšiu, ktorá je od prvej neoddeliteľná, a týka sa tých, ktorí sa zaoberajú právom. Zdôraznil, že ich ľudské a kresťanské čnosti, ako sú rozvážnosť, spravodlivosť a sila, musia byť na vysokej úrovni. Posledná spomenutá čnosť je podľa pápeža dôležitá najmä vtedy, keď by sa nespravodlivosť zdala ľahšou cestou:

„Všetci tí, ktorí pôsobia v oblasti práva, každý v súlade so svojou funkciou, musia byť vedení spravodlivosťou. Myslím zvlášť na advokátov, ktorí musia nielen sústrediť všetku pozornosť na rešpektovanie pravdivosti dôkazov, ale sa aj s opatnosťou vyhnúť, ako advokáti dôvery, obhajobe prípadov, ktoré podľa ich svedomia nie sú objektívne podporiteľné.”

Ďalej Svätý Otec spomenul, že aj v špecifickej oblasti, akou je služba v justícii, platí princíp, podľa ktorého “láska prevyšuje spravodlivosť” (Caritas in veritate, č. 6). S ohľadom na to prístup k ľuďom, hoci má špecifickú formu, viažucu sa k procesu, musí byť uplatňovaný podľa konkrétneho prípadu, s jemnosťou a úsilím:

„Každý skutok autentickej lásky obsahuje nevyhnutné odvolanie sa na spravodlivosť, o to viac v našom prípade. “Láska – „caritas“ – je mimoriadna sila, ktorá podnecuje ľudí, aby sa odvážne a veľkodušne angažovali na poli spravodlivosti a pokoja (Caritas in veritate, č. 1). “Kto miluje druhých slúžiacou láskou, je voči nim predovšetkým spravodlivý. Spravodlivosť nielen že nie je cudzia láske, ani nie je paralelnou alebo alternatívnou cestou lásky: spravodlivosť je „neoddeliteľná od lásky“, je s ňou vnútorne zviazaná (Ibid., č. 6). Láska bez spravodlivosti taká nie je, je iba napodobeninou, pretože láska si vyžaduje objektivitu, typickú pre spravodlivosť, ktorá nie je zahmlená neľudským chladom.”

V závere Svätý Otec v súvislosti so súdnou praxou spomenul problematiku manželstva. Ako uviedol, “existenciálne, osobnostné a vzťahové zohľadnenie manželského zväzku nikdy nesmie byť vykonávané na úkor nerozlučiteľnosti, podstatnej vlastnosti kresťanského manželstva, a jednoty, ktorá spolu s ňou z dôvodu sviatosti nadobúda osobitnú pevnosť” (porov. KKP, Kán. 1056). Manželstvo má podľa Benedikta XVI. priradené práva, preto v pochybnosti treba trvať na jeho platnosti, kým sa nedokáže opak (porov. KKP, Kán. 1060):

„Inak hrozí veľké riziko, že sa stratí objektívny oporný bod pre vyhlásenia, týkajúce sa neplatnosti, a každá manželská ťažkosť sa premení na symptóm neudržateľnosti zväzku, ktorého justičná podstata – nerozlučiteľné puto – je tak de facto popieraná.” **-dj-**

Benedikt XVI.: Pápežské akademie musia byť životaschopnými a agilnými inštitúciami

Vatikán (28. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii účastníkov verejného zasadnutia pápežských akademií, za prítomnosti predsedu Rady pre koordináciu spolupráce medzi pápežskými akademiami Mons. Gianfranca Ravasiho. Vo svojom príhovore pripomenul dnešný sviatok sv. Tomáša Akvinského a prepojenie jeho učenia s poslaním kultúrnych inštitúcií Svätej stolice, medzi ktoré pápežské akademie patria. Svätý Otec ďalej hovoril o významných výročiach, ktoré si v priebehu rokov 2009-2010 slávia, ako aj o výzvach pre ich pôsobenie v dnešnom svete:

„Ako som už viackrát zdôraznil, súčasná kultúra silne trpí víziou, ktorej dominuje relativizmus a subjektivismus, ako aj metódami a prístupom, ktoré sú občas povrchné, ba dokonca banálne, a ohrozujú serióznosť výskumu a uvažovania, a následne aj serióznosť dialógu, konfrontácie a medziľudskej komunikácie. Zdá sa preto naliehavé a potrebné znovu vytvoriť základné podmienky pre skutočné prehĺbenie štúdia a výskumu, za účelom rozumného dialógu a efektívnej konfrontácie rôznych problematik, v perspektíve spoločného rastu a formácie, ktorá podporuje človeka v jeho celosti a úplnosti.“

Pápež Benedikt XVI. pripomenul, že jedna z pápežských akademií má v názve meno sv. Tomáša Akvinského. Označil za stále aktuálny vzor, ktorým sa môže inšpirovať konanie a dialóg spomenutých inštitúcií s odlišnými kultúrami:

„On v podstate dokázal vytvoriť plodnú konfrontáciu s arabským, aj židovským myslením svojej doby, a oceňujúc grécku filozofickú tradíciu priniesol mimoriadnu teologickú syntézu, plne zosúladiac rozum a vieru. Už vo svojich súčasníkoch zanechal hlbokú a nezmazateľnú spomienku, vďaka výnimočnej vnímavosti a dôvtipu svojej inteligencie, veľkosti a originalite svojho génia, aj vďaka žiarivej svätosti svojho života.“

Ako ďalej pokračoval Benedikt XVI., myšlienky a svedectvo sv. Tomáša Akvinského nás povzbudzujú k pozornému skúmaniu aktuálnych problémov, aby sme dokázali ponúknuť adekvátne a kreatívne odpovede:

„Je preto potrebné, aby pápežské akademie boli dnes viac, ako kedykoľvek predtým, životaschopnými a agilnými inštitúciami, schopnými reagovať na podnety spoločnosti a kultúr, ako aj na potreby a očakávania Cirkvi, aby boli hodnotným prínosom a tak podporovali, celou svojou silou a dostupnými prostriedkami, autentický kresťanský humanizmus.“

Na dnešnom stretnutí zástupcov pápežských akademií so Svätým Otcem bola odovzdaná Cena pápežských akademií, o ktorej udelení rozhoduje pápež Benedikt XVI. Je určená mladým vedcom, umelcom či inštitúciám, za ich prácu v oblasti podpory kresťanského hu-

manizmu. Tento rok ju získal americký laický teológ John R. Mortensen, ktorý vyučuje teológiu a filozofiu na Katolíckom kolégiu vo Wyomingu, za svoju prácu o sv. Tomášovi Akvinskom. Udeľovanie Ceny pápežských akademií ustanovil pápež Ján Pavol II. v roku 1996, rok po tom, ako vytvoril Radu pre koordináciu spolupráce pápežských akademií.

-dj-

Benedikt XVI. blahoželá novému patriarchovi Srbskej pravoslávnej cirkvi k zvoleniu

Srbsko/Vatikán (23. januára, RV) – Srbská pravoslávna cirkev má od piatku 22. januára nového patriarchu. Stal sa ním 80-ročný biskup Irinej z Niša, občianskym menom Miroslav Gavrilović. Oficiálne bude uvedený do úradu v nedeľu 24. januára v belehradskej katedrále. Jeho kompletný titul znie arcibiskup Peče, metropolita Belehradu-Karlovacu a srbský patriarcha. Predchádzajúca hlava Srbskej pravoslávnej cirkvi, patriarcha Pavle, zomrel minulý rok 15. decembra vo veku 95 rokov.

Novému pravoslávnenému patriarchovi k zvoleniu blahoželal aj pápež Benedikt XVI. V telegrame ocenil otvorenosť a gestá dobrej vôle voči Katolíckej cirkvi zo strany jeho predchodcu a dodal: „Modlím sa, aby Pán dal Vašej Svätosti vnútornú silu upevňovať jednotu a duchovný rast Srbskej pravoslávnej cirkvi, ako aj budovať bratské zväzky s ostatnými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami.“ Uistil patriarchu Ireneja o blízkosti Katolíckej cirkvi a jej záujme podporovať bratské vzťahy a vzájomný teologický dialóg, „aby prekážky, ktoré stále bránia plnému spoločenstvu medzi oboma cirkvami, boli prekonané“.

Posolstvo novému srbskému patriarchovi zaslal aj predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov kardinál Walter Kasper. Vyjadril v ňom nádej na rozvíjanie budúcej spolupráce medzi Katolíckou cirkvou a Srbskou pravoslávnou cirkvou, najmä na pôde sociálnej, kultúrnej a akademickej, za účelom účinného svedectva o kresťanských hodnotách v súčasnom svete.

-dj-

Nový relátor Kongregácie pre kauzy svätých

Vatikán (28. januára, RV) – Pápež dnes vymenoval relátora Kongregácie pre kauzy svätých. Stal sa ním p. Zdzisław Józef Kijas, OFMConv., dekan Pápežskej teologickej fakulty sv. Bonaventúru v Ríme.

-dj-

Telegram Benedikta XVI. generálnemu sekretárovi OSN k zemetraseniu na Haiti

Vatikán (23. januára, RV) – Svätá stolica dnes zverejnila telegram Benedikta XVI., podpísaný vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, adresovaný generálnemu sekretárovi OSN Ban Ki-moonovi, v súvislosti so zemetrasením na Haiti.

V telegrame, zaslanom 18. januára, sa uvádza, že Svätý Otec s „hlbokou ľútosťou“ prijal správu o tragickej smrti predstaviteľa OSN na Haiti - Hédiho Annabiho, jeho zástupcu Luiza Carlosa da Costu, ako aj mnohých vojakov mierových síl OSN na Haiti (MINUSTAH), civilistov, dobrovoľníkov a miestnych pracovníkov, pri zemetrasení, ktoré 12. januára zasiahlo mesto Port-au-Prince.

„Jeho svätosť sa vručne modlí za večný odpčinok duší všetkých, ktorí obetovali vlastné životy v nezištnej službe OSN na Haiti a vyprosuje od Najvyššieho pokoj a útechu pre ich rodiny“ – uvádza sa v telegrame.

-sg-

Dramatická situácia na Haiti: Cirkev pomáha v prvej línii

Haiti (22. januára, RV) – Zatiaľ 75-tisíc mŕtvych – taká je smutná bilancia po ničivom zemetrasení na Haiti po deviatich dňoch. Záchranári stále vyťahujú spod trosiek aj živých, v uplynulých hodinách to bolo len 15-dňový novorodenec, či dve 5-ročné a 11-ročné deti. Okrem týchto výnimočných prípadov je však pod troskami ešte mnoho mŕtvych tiel. Medzi nimi našli záchranári aj telo generálneho vikára Mons. Charlesa Benoita, ktorý v rukách držal hostiu. Podľa OSN zostáva počet obetí stále iba hypotetický. Na pomoc do oblasti smeruje päť lietadiel Červeného kríža a Červeného polmesiaca, so 6 500 záchrannými balíkmi, 500 stanmi a šiestimi autami, ktorí chcú pomôcť až 60 tisíc rodinám.

Ďalším problémom na Haiti sú momentálne tisícky detí, ktoré zostali bez rodičov a bez akejkoľvek ochrany. Ďalej sú to zranení, ktorí čakajú na lekársku pomoc. Hovorí lekár Giovanni de Siervo, ktorý koordinuje starostlivosť v Pediatrickej nemocnici sv. Damiána:

„Naši lekári pomáhajú zdravotníkom, ktorí už boli na mieste. Pred našimi stanmi je dlhý rad pacientov čakajúcich na operácie. Žiaľ, mnohí museli podstúpiť amputácie, či nápravy zlomenín, a to aj veľmi nepríjemných.“

Nepretržitá pomoc Cirkvi postihnutým zemetrasením na Haiti stále pokračuje – ako o tom informuje

kardinál Paul Josef Cordes, predseda Pápežskej rady Cor unum. Cirkev otvorila 12 distribučných centier pomoci od medzinárodných katolíckych agentúr. Sídlo Apoštolskej nunciatúry sa stalo informačným strediskom na poskytnutie akejkoľvek pomoci – od vody, až po oblečenie, či lieky. „Táto pomoc bude pokračovať stále, aj potom, keď sa všetko ukončí. Cirkev zostane pri miestnych aj vtedy, keď sa už nebudú šíriť správy o utrpení a keď už nik nebude poskytovať pomoc,“ dodal kardinál.

Podľa informácií Pápežskej rady narastá medzi potvrdenými mŕtvymi aj počet kňazov. Nezvestných je stále 30 seminaristov a tisícky tiel pochovali do spoločných hrobov. Pomoc prichádza aj zo vzdialenejších oblastí – najmä po výzve Svätého Otca na mobilizovanie – pomáha Cirkev v Rusku, na Taiwane, v Kórei a pod. Okrem poskytnutia základných materiálnych potrieb je však podľa slov kardinála Cordesa potrebné týmto ľuďom vrátiť najmä nádej a za to sa musíme spoločne modliť.

-sg-

Zástupca Svätej stolice na pôde OSN o pomoci pre Haiti

Švajčiarsko (28. januára, RV) – V Ženeve sa uskutočnilo stretnutie Rady pre ľudské práva OSN o situácii na Haiti, postihnutom zemetrasením. S príhovorom vystúpil aj stály pozorovateľ Svätej stolice pri inšitúciách OSN v Ženeve Mons. Silvano Tomasi. Vyjadril sústrasť Vatikánu s tragickou katastrofou, ktorá zasiahla aj Cirkev prostredníctvom smrti mnohých jej členov; zničené boli školy, nemocnice a polikliniky, ktoré Cirkev prevádzkovala. Ako dodal, takáto výnimočná situácia „poukazuje ešte jasnejšie na potrebu a hodnotu rešpektovania ľudských práv.“ V prípade Haiti – práva na život, potravu, vodu, zdravie, rozvoj, či právo na slušnú prácu. Spomenutá tragédia je podľa arcibiskupa výzvou na solidaritu medzinárodného spoločenstva, aby okamžite reagovalo na požiadavky Haitanov, a aby „ľudské práva boli základom pre zdravý plán rekonštrukcie.“

Mons. Tomasi v tejto súvislosti vyzdvihol úsilie katolíckych mimovládnych organizácií. Caritas Internationalis zatiaľ na pomoc Haiti zhromaždila 33 miliónov USD, Katolícka služba pomoci už poskytla krajine pomoc vo výške 25 miliónov USD. Zástupca Svätej stolice uistil všetkých prítomných, že Cirkev, ako integrálna súčasť haitskej spoločnosti, bude pokračovať v aktívnej spolupráci pri obnove života v krajine, podporou základných ľudských práv, a prispievaním k zdravotnému a vzdelávacie-mu pokroku tamojšieho národa.

-dj-

Zmena v zložení Kolégia kardinálov - kardinál Ambrozić sa dožíva 80 rokov

Vatikán (27. januára, RV) – Emeritný arcibiskup kanadského Toronta kardinál Aloysius Matthew Ambrozić sa dožíva 80 rokov. Dosiahnutím tejto vekovej hranice sa mení zloženie Kolégia kardinálov, pretože jeho člen stráca právo zúčastniť sa aktívne prípadnej voľby novej hlavy Katolíckej cirkvi. Celkový počet kardinálov je 182, z toho po dnešnom dni je 111 voličov a 71 nevoličov.

Kardinál Ambrozić sa narodil v slovinskej arcidiecéze Ljubljana, o 15 rokov neskôr jeho rodina ušla do Rakúska a neskôr, v roku 1948, do Toronta, kde sa usadila. Kňazskú vysviacku prijal v roku 1955. V roku 1976 bol vysvätený za pomocného biskupa Toronta. Arcibiskupom tejto diecézy, v ktorej žije vyše 1,5 milióna katolíkov, sa stal v marci 1990. Pápež Ján Pavol II. ho vymenoval za kardinála na konzistóriu 21. februára 1998. Kardinál Ambrozić je členom Kongregácie pre východné cirkvi, Kongregácie pre klérus, Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, ako aj Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich a Pápežskej rady pre kultúru. -dj-

Začal sa beatifikačný proces jezuitu Mattea Ricciho

Taliansko (26. januára, RV) – V pondelok 25. januára sa v talianskej diecéze Macerata začal beatifikačný proces jezuitu Mattea Ricciho, známeho pod označením „apoštol Číny“. Pri príležitosti 400. výročia jeho úmrtia sa minulý týždeň v Miláne uskutočnila konferencia, na ktorej vystúpil aj generálny predstavený Spoločnosti Ježišovej p. Adolfo Nicolás SJ. Vo svojom príhovore zdôraznil, že Matteo Ricci vnímal svet ako miesto prítomnosti Boha, ktorého možno poznať pomocou humanitných a prírodných vied. Vďaka tomu sa tento jezuitský misionár stal prvým sprostredkovateľom medzi kultúrou západu a ďalekého Východu. Nevypracoval žiadnu teóriu o misijnej činnosti, ale naučil sa vnímať prastarú kultúru Číny. Takto získal potrebné prostriedky k dialógu. To isté sa týkalo i jeho spôsobu ohlasovania evanjelia, ktorý sa viac zakladal na priateľských vzťahoch s obyvateľmi najľudnatejšej krajiny sveta, než na vopred vypracovanej evanjelizačnej taktike. Práve tým, uviedol p. Nicolás, poukázal na

univerzálnosť kresťanstva. Podujatia, ktorých cieľom je priblížiť tohto veľkého misionára ďalekého východu, budú trvať celý rok a sú plánované vo viacerých mestách Talianska. -pd-

Nová talianska stránka o II. vatikánskom koncile

Taliansko (26. januára, RV) - Na internete pribudla nová stránka, ktorej úlohou je priblížiť bohaté dedičstvo II. vatikánskeho koncilu. Stránka na adrese vivaiconcilio.it vznikla vďaka iniciatíve niekoľkých talianskych teológov a bude sa snažiť spomenutú problematiku sprístupniť predovšetkým mladým, aby mali možnosť preskúmať jednu zo základných udalostí života Cirkvi. Podľa profesora Marca Vergottiniho, jedného z autorov projektu, iniciatíva by mala prispieť k povedomiu o tom, že odkaz koncilu je živý a je „požehnaním pre Cirkev“. V tejto súvislosti spomenul aj slová pápeža Jána Pavla II. o tom, že koncil je „buzolou pre Cirkev 3. tisícročia“. -pd-

COMECE vyzýva Európsku úniu ku konkrétnym krokom na ochranu ľudských práv

EÚ (27. januára, RV) - Komisia biskupských konferencií krajín Európskej únie (COMECE) vyjadrila podporu rezolúcii Európskeho parlamentu, ktorý odsúdil nedávne atentáty proti kresťanským komunitám v Egypte a Malajzii. Zabitie šiestich koptských kresťanov a policajta v Egypte, ku ktorému došlo 6. januára, ako aj útoky proti kostolom a bohoslužobným miestam v Malajzii, podľa tohto komuniké „predstavujú vážne porušenie ľudských práv. Európska únia by mala podporovať náboženské menšiny – vrátane kresťanských komunit – ktoré sú dnes vo svete prenasledované. 75 – 85 % všetkých náboženských prenasledovaní je namierených proti ľuďom, vyznávajúcim kresťanskú vieru, a každý rok príde kvôli svojmu vierovyznaniu o život asi 170-tisíc kresťanov.“ Na základe týchto skutočností COMECE vyzýva vysokú predstaviteľku Európskej únie pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku Catherine Ashtonovú, aby sa prioritou podpory a ochrany náboženskej slobody premietla do konkrétnych krokov. -dj-

Caritas Európa chce zmeniť ponímanie chudoby vo svete

Belgicko (29. januára, RV) – „Priepasť medzi takzvanými chudobnými a tými, ktorí žijú v bohatstve je umelo vytvorená človekom. Pri súčasnej finančnej a ekonomickej kríze sa takéto chápanie – tak nebezpečné pre spoločnosť, ako aj pre jednotlivca – zväčšuje a vyostreje“ – to sú slová predsedu organizácie Caritas Európa Ernyho Gillena. Práve on predstavil v Európskom parlamente študijný materiál s názvom „Poverty paper“ - zameraný na výskum biedy a sociálneho vylúčenia, ktorý zrealizovala organizácia Caritas.

Zároveň predstavil kampaň „Zero poverty“ – „Nulová chudoba“, najmä v súvislosti s práve prebiehajúcim Európskym rokom venovaným boju proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu. Jej súčasťou je aj podpisová akcia s cieľom nazbierať milión podpisov za dodržiavanie konkrétnych štyroch krokov, ktoré budú s výzvou na ich dodržiavanie odovzdané inštitúciám EÚ, ako aj členským štátom. Ide o vykorenenie biedy u detí, zaručenie sociálnej ochrany pre všetkých aspoň na minimálnom stupni, zlepšenie sociálnych a zdravotníckych služieb, a zaručenie dôstojných pracovných miest pre všetkých.

Ako dodáva Erny Gillen, „nik by nemal trieť biedu z dôvodu nespravodlivých či neprávnych štruktúr“. Podľa jeho slov chce Caritas v Európskom parlamente zmeniť pohľad na chudobu. Tá totiž nie je len o biede z hľadiska blahobytu, ale o biede, ktorá „zasahuje telo a dušu, samotné bytie ako aj spoločnosť, v ktorej človek žije.“ V tomto duchu sa budú niest' aj početné aktivity organizácie Caritas Európa počas celého roka 2010. -sg-

Shazia pracovala u spomenutého advokáta za tisíc rupií mesačne, čo predstavuje asi 12 USD. Finančne podporovala svoju rodinu, ktorá vypovedala, že niekoľko dní pred smrťou jej nebolo umožnené dcéru vidieť. Po opakovanom naliehaní im ju advokát vydal vo vážnom stave, s evidentnými znakmi násilia a mučenia. Okamžite ju previezli do nemocnice, kde napokon zomrela. Advokát ponúkol rodičom 20-tisíc rupií za ich mlčanie, tento pokus o podplatenie však zlyhal a rodina udalosť oznámila na polícii. Polícia ju spočiatku odmietala zaevidovať, a urobila tak až po protestoch kresťanov, ktorí informovali verejnosť. 23. januára sa pred sídlom Regionálneho parlamentu Pandžábu zhromaždil dav ľudí, žiadajúci spravodlivosť. Polícia začala konať až po 18 hodinách protestu. Po intervencii zo strany federálnej vlády bolo 24. januára šesť osôb zobraňných do väzby. Pakistanský prezident Ali Zardari rodine okamžite poukázal odškodné vo výške 500-tisíc rupií a minister pre menšinové záležitosti uistil pozostalých, že „vinníci budú spravodlivo potrestaní“.

Ako uviedol riaditeľ Kresťanského študijného centra v Rawalpindi František Mehbob Sada, „tragický prípad Shazie nebude posledným. Je to veľmi smutné. Dievča bolo mučené a zabité bez akéhokoľvek dôvodu. Bola mladá, slabá a kresťanka, teda dokonalá obeť. Cítíme rozhorčenie zo situácie, ktorá je neprijateľná.“ Ako dodáva, kresťania sú v krajine prenasledovaní a nezaobchádza sa s nimi ako s inými občanmi. V spoločnosti kresťania, zvlášť chudobné rodiny, zažívajú rôzne formy násilia a ponižovania, a polícia a vláda nerobia veľa pre to, aby ich ochránili. Množstvo prípadov nekončí potrestaním vinníkov. -pd-

Kresťania v Pakistane rozhorčení vraždou katolíckeho dievčaťa

Pakistan (27. januára, RV/Fides) - Silný šok, rozhorčenie a protest katolíkov v Pakistane - taká bola reakcia na vraždu 12-ročného katolíckeho dievčaťa, ktorá sa udiala 22. januára v Lahore. Shazia Bashirová bola mučená, znásilnená a usmrtená moslimským advokátom, u ktorého pracovala ako slúžka. Ako uvádza tlačová agentúra Fides, dievča pochádzalo z veľmi chudobnej katolíckej rodiny a v dome známeho advokáta Chaudryho Muhammada Neemiho pracovalo 8 mesiacov. Na pohrebe, ktorý sa konal 24. januára, sa zúčastnili tisíce ľudí, otrasených a plných žiaľu nad touto tragickou udalosťou, okrem iného aj kresťanskí biskupi všetkých konfesíí, ktorí vydali posolstvá solidarity a pozvali veriacich k modlitbe. Svoju účasť vyjadrili aj mnohí moslimovia.

Vo Vietname ťažko zbili redemptoristu

Veľmi nepríjemná správa prišla od redemptoristov z Vietnamu, kde ťažko zbili redemptoristu Anthony Nguyen Van Tanga. Tridsaťšesť ročný brat Anthony odišiel do farnosti Dong Chiem navštíviť spolubratov a farníkov po zničení miestneho kríža na cintoríne. Situácia sa vyhrotila a br. Anthony zostal napadnutý a ponechaný v bezvedomí v kaluži krvi. Podrobnosti o zničení kríža, a fyzický útok na brata Antonína, boli široko zaznamenané v médiách.

Vláda popiera akúkoľvek zodpovednosť za útok, aj keď to je v rozpore s vyjadrením katolíckych biskupov vo Vietname, svedkov, a nezávislých novinárov.

Provinciál vietnamských redemptoristov prosí o naše modlitby v tejto ťažkej chvíli. Svoju podporu vyjadril aj P. Michael Brehl CSsR, generálny predstavený redemptoristov. SCALA

Predseda vlády SR sa stretol s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností

Na Úrade vlády SR sa dnes konalo tradičné novoročné stretnutie predsedu vlády SR Róberta Fica s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností v Slovenskej republike. V úvode premiér predniesol príhovor, v ktorom pozdravil všetkých prítomných a vyjadril potešenie zo stretnutia pri spoločnom stole. Ako sám uviedol, „vzťahy štátu a Cirkvi sú stále citlivou otázkou, keďže náboženstvo a duchovný život nie sú iba súkromnou záležitosťou, ale premietajú sa aj do spoločenského a verejného života“. Podľa premiérových slov má vláda úprimný záujem na spokojnosti všetkých občanov krajiny.

Na stretnutí nechýbal ani Mons. Stanislav Zvolenský, arcibiskup Bratislavskej arcidiecézy, ktorému Robert Fico zablahoželal k vymenovaniu Svätým Ocom za člena Najvyššieho tribunálu Apoštolskej signatúry. Samotný Mons. Stanislav Zvolenský vnímal stretnutie veľmi pozitívne a podľa jeho slov „sa nieslo v duchu formálnej vzájomnej prajnosti“. Ako však dodal, došlo aj k prerokovaniu niektorých záležitostí týkajúcich sa jednotlivých cirkví. Katolícka cirkev ocenila niektoré rozhodnutia vlády, ktoré chránia kresťanské hodnoty v spoločnosti, predovšetkým podporu cirkevných škôl, cirkevných sociálnych zariadení či zdravotníckych zariadení. Podľa premiéra sa ďalšími podnetmi v súvislosti so zariadeniami budú zaoberať príslušní ministri.

Robert Fico zároveň vyzval predstaviteľov cirkví, aby „verejne zaujali múdre, pokojné, slobodné, rozvážne a spravodlivé postoje pre ďalšiu spoluprácu s novou vládou“. Ako uviedol Mons. Stanislav Zvolenský na margo spomínanej výzvy, hypoteticky sa ju dá považovať za snahu vlády o zapojenie sa predstaviteľov cirkví do volieb, no ako povedal „Katolícka cirkev je prítomná v politickom priestore prostredníctvom katolíkov, ktorí sú ako politici prítomní v rozličných stranách“.

Predseda vlády ďalej prítomným poďakoval za finančné dary a zbierky v súvislosti s utrpením ľudí postihnutým zemetrasením na Haiti, a vyjadril úprimnú sústrasť nad úmrtím arcibiskupa Port-au-Prince Josepha Serga Miota. V závere stretnutia, ktoré sa konalo v po-

sledný deň Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, predseda vlády zaželel prítomným, aby „napriek teologickým odlišnostiam“ aj naďalej realizovali ekumenizmus a medzináboženský dialóg. *Mária Fábryová / snímka Peter Zimen*

Významný nález v Dóme sv. Martina

V sobotu dňa 23. januára 2010 sa v Katedrále sv. Martina uskutočnila slávnostná svätá omša ku cti svätého Jána Almužníka, ktorému je zasvätená jedna z kaplniek chrámu. Na záver slávnosti bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský prítomných informoval, že skupine odborníkov sa podarilo vo svätyni chrámu identifikovať hrob a pozostatky jezuitu, kardinála a ostrihomskeho primasa Petra Pázmánya. Ide o významnú postavu cirkevných dejín, zakladateľa Trnavskej univerzity a autora knihy „Sprievodca k božej pravde“, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila duchovnú atmosféru Uhorska sedemnásteho storočia. O ďalších podrobnostiach bude verejnosť informovaná po úplnom vyhodnotení historického, archeologického a antropologického výskumu svätyně Dómu sv. Martina. *Jozef Hal'ko*

Nový pápežský kaplán slovenský kňaz Jozef Krištof

Vatikán (22. januára, RV) - Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval kňaza Košickej arcidiecézy HELic. Jozefa Krištofa za pápežského kaplána. Menovací dekrét s dátumom 22. 12. 2009 novému pápežskému kaplánovi ho odovzdal Substitút vatikánskeho Štátneho sekretariátu arcibiskup Mons. Fernando Filoni.

Mons. Jozef Krištof sa narodil v Prešove. Filozofické a teologické štúdiá začal na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave a po páde komunistického režimu ich ukončil na Teologickom inštitúte v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule. Za kňaza bol vysvätený v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach v roku 1992. Následne pôsobil na viacerých miestach Košickej arcidiecézy: ako kaplán vo farnosti Kráľovnej pokoja v Košiciach – Juhu (1992 – 1994) a ako administrátor farností Obišovce a Veľká Lodina (1994). V rokoch 1995 – 1998 absolvoval postgraduálne štúdiá cirkevných dejín na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme. Po návrate na Slovensko bol administrátorom farností v Hýľove a Vyšnom Klatove a vyučoval cirkevné dejiny na Teologickom inštitúte v Košiciach. Od roku 1999 pôsobil v Pápežskom slovenskom ústave a Kolégiu sv. Cyrila a Metoda v Ríme. V decembri roku 2002 bol prijatý do služieb Štátneho sekretariátu vo Vatikáne (Prvá sekcia – pre všeobecné záležitosti), kde pôsobí dodnes ako oficiál. **-dj-**

Arcibiskup Zvolenský na ekumenických bohoslužbách v Žiline

V nedeľu dňa 24. januára 2010 sa bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský zúčastnil ekumenickej bohoslužby pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ktorá sa uskutočnila v žilinskom Kostole Evanjelickej cirkvi augsburského vierovyznania. V prítomnosti biskupa Evanjelickej cirkvi augsbuského vyznania Miloša Klátika a predstaviteľov ďalších cirkví arcibiskup Zvolenský prečítal úryvok z Evanjelia podľa Lukáša a pomodlil sa časť záverečného požehnanja. **Jozef Hal'ko**

Ekumenická bohoslužba v Pezinku

V piatok 22. 1. 2010 sa v rímskokatolíckom tzv. Dolnom kostole - Kostole Božského Spasiteľa v Pezinku konala spoločná ekumenická bohoslužba katolíkov a evanjelikov pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Tento kostol je blízky oboch konfesiám, keďže bol pôvodne postavený ako evanjelický a striedavo ho používali katolíci i evanjelici. Bohoslužbe predsedali pezinský rímskokatolícky farár vdp. Ján Ragula, rektor kapucínskeho kostola v Pezinku P. Stanislav Kučák OFMCap, pezinská evanjelická zborová farárka Mgr. Helena Benková a Mgr. Daniela Horínková, evanjelická farárka na odpočinku v Pezinku. Súčasťou liturgie boli štyri piesne – dve z Jednotného katolíckeho spevníka a dve z Evanjelického spevníka, ktoré spievali veriaci spoločne bez rozdielu vierovyznania. Úvodnú liturgiu viedol a prítomných privítal miestny farár J. Ragula, biblické čítania a prosby čítali veriaci oboch konfesií. Kázne predniesla farárka H. Benková. Veriaci spoločne vyznali vieru, predniesli modlitbu Pánovu a dali si znak pokoja podaním rúk. Na záver udelili veriacim požehnanie D. Horínková a J. Ragula. Veriaci sa rozišli po speve

hymnu Teba Bože chválime, ktorý sa nachádza v spevníkoch oboch konfesií.

Peter Sandtner

Žiaci banskobystrických škôl sa zapojili do Týždňa modlitieb za jednotu

Tento rok to už bolo po tretíkrát, čo sa na spoločnom podujatí stretli pedagógovia a žiaci Základnej školy s materskou školou Štefana Moysesa v Banskej Bystrici a Evanjelického gymnázia v Banskej Bystrici v rámci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Stretnutie sa uskutočnilo 21. januára v Kostole Sv. kríža a 22. januára v Evanjelickom kostole na Lazovnej ulici v centre mesta.

Témou Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov 2010 je: „Vy ste toho svedkami“. Tieto slová sú z 24. kapitoly Lukášovho evanjelia, ktoré bolo stredobodom stretnutia.

„Veríme, že pekná tradícia, ktorá začala medzi uvedenými školami, modliť sa spoločne s celou Cirkvou za jednotu kresťanov, bude pokračovať,“ uviedla Jana Brázdilová, riaditeľka Diecézneho školského úradu Banskobystrickej diecézy. Záštitu nad spoločným modlitbovým stretnutím katolíckych a evanjelických žiakov aj tento rok prevzal Mons. Jaroslav Pecha, dekan v Banskej Bystrici.

Zuzana Juhaniaková

400. výročie založenia Congregatio Jesu

V Prešovskej konkatedrále sv. Mikuláša sa 23. januára 2010 na sv. omši celebrovanej košickým pomocným biskupom Stanislavom Stolárikom stretli sestry slovenskej provincie Congregatio Jesu pri príležitosti osláv 400. výročia založenia kongregácie. Biskup Stolárik vyzdvihol otvorenosť sestier Congregatio Jesu pre potreby doby a to, že svojou mnohostrannou činnosťou a pôsobením na Slovensku reagujú na potreby súčasnosti. Tento deň bol pre sestry z Congregatio Jesu zároveň dňom Márie Wardovej. Po sv. omši nasledoval duchovný program, ktorý zahŕňal prednášku o živote a diele Márie Wardovej a spiritualite spoločnosti Congregatio Jesu. Radosť zo spoločného stretnutia sestier umocnil aj fakt, že po obšírnem skúmaní teologickou komisiou v máji 2009 a komisiou kardinálov a biskupov v novembri 2009 bol Márii Wardovej jednohlasne priznaný hrdinský stupeň čnosti. Pápež Benedikt XVI. ho potvrdil 19. decembra 2009, kedy udelil Márii Wardovej titul ctihodná. Je to dôležitý krok na ceste k jej svätorečeniu. **Jaroslav Fabian**

Obávaná väznica v Leopoldove má svoju väzenskú farnosť

Najväčšia väznica na Slovensku má už aj väzenskú farnosť. Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek erigoval 23. januára 2010 v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove ďalšiu väzenskú farnosť Obrátenia sv. Pavla. Zároveň vymenoval miestneho väzenského dekana Bratislavského väzenského dekanátu kpt. ThLic. Petra Vojtecha Rakovského, OP za jej správcu. Sv. omšu celebroidal ordinár OS a OZ SR v areáli väznice vo väzenskej kaplnke s miestnym väzenským dekanom Rakovským aj za účasti riaditeľa ÚVV a ÚVTOS pplk. Mgr. Pavla Zbojeka, príslušníkov ZVJS a samozrejme za prítomnosti záujemcov z radov odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody. Na úvod bohoslužby prečítal ordinár dekréty o zriadení farnosti a menovaní kaplána, ktorý následne obnovil svoje kňazské sľuby a zložil prísahu. Ordinár vo svojej homílii priblížil prítomným zmysel a úlohu zriadenej farnosti pre ich pobyt v ústave a následné uvedomovanie si skutočného zmyslu života, ktorý spočíva aj v dodržiavaní Božích a svetských zákonov. Zdôraznil im význam trestu a jeho odpykávanie za múrmi väznice, no zároveň ich vyzval, aby čas strávený za mrežami využili na nápravu a oslobodenie sa od zla, pričom väzenský kaplán im je pritom pripravený kedykoľvek pomôcť, sprítomňovaním Krista, ktorý sa tiež neváhal stretať aj s hriešnikmi. Príklad apoštola Pavla, ktorý sa obrátil a jeho obráteniu je zasvätená aj väzenská farnosť ordinár predostrel odsúdeným ako motiváciu. Na záver slávnosti sa prítomným prihovoral aj správca väzenskej farnosti kpt. Rakovský a poďakoval ordinárovi, vedeniu ÚVTOS a samotným odsúdeným za podporu, pomoc a vytvorenie podmienok na duchovnú službu a načrtnul víziu svojho ďalšieho pôsobenia. Zriadenie v poradí už 37. personálnej farnosti Ordinariátu OS a OZ SR je svedectvom neustále sa rozvíjajúceho živého spoločenstva Cirkvi aj v prostredí väzníc vďaka každodennej prítomnosti väzenského kaplána.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov patrí k najstarším a aj k najväčším zariadeniam slovenského väznenstva. Duchovná služba Ordinariátu OS a OZ SR katolíckym veriacim je v leopoldovskej väznici zabezpečovaná už od 90-tych rokov minulého storočia.

Tibor Ujľacký

Stretnutie laikov v Košiciach

Rada pre laické a apoštolské hnutia pri KBS a Fórum kresťanských inštitúcií usporiadali pod záštitou otca arcibiskupa Alojza Tkáča už tradične

každoročné stretnutie angažovaných laikov, ktoré sa konalo v dňoch 17.-18. januára v Košiciach. Počas neho rezonovali predovšetkým aktuálne témy, ako vlastné korene a identita, Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, 60. výročie „akcie K“ - likvidácie kláštorov v r.1950, či Deň rodiny.

Počas úvodného stretnutia za účasti verejnosti, otec arcibiskup vyzdvihol dôležitosť pamäti národa, hovoril o krutých zločinoch v rokoch 1945-1948, o „plíživej“ likvidácii Cirkvi po roku 1968 a podal aj svedectvo plné optimizmu o mocnej Božej pomoci. Rovnako spomenul svoju cennú skúsenosť života medzi ľuďmi ako kňaz – robotník a svojej kňazskej služby bez tzv. „Štátneho súhlasu“. František Neupauer z Ústavu pamäti národa poukázal v súvislosti s „akciou K“ na mnohých nespravodlivo väznených laikov. Pavol Hric a Pavol Kossey predniesli svedectvo o živote nedávno zosnulého kňaza Petra Murdzu SF.

Ďalšou časťou program bolo pracovné stretnutie celonárodných a regionálnych vedúcich spoločenstiev a inštitúcií, počas ktorého opakovane odznievala potreba spolupráce kňazov a laikov. Katarína Hulmanová, členka Pápežskej rady pre laikov a koordinátorka občianskeho združenia Fórum kresťanských združení, zhodnotila najvýznamnejšie podujatie minulého roka - Deň rodiny. Kapucínsky páter Jozef Konc pripomenul pozvanie zapojiť sa do Bratislavských misií, ktoré sa budú konať v októbri tohto roku.

Zúčastnení sa pripojili k vyhláseniu Konferencie vyšších rehoľných predstavených v „kauze Františkáni“ a podporili aktuálne petície - za finančné zrovnoprávnenie Cirkevných škôl a proti výstavbe megakasína pri Bratislave. Stretnutie ukončila Ekumenická bohoslužba na Košickom magistráte.

Jozef Konc

Tomášovská akadémia v Spišskom seminári

V nedeľu, 24. januára 2010 sa konala v kňazskom seminári v Spišskej Kapitule akadémia na počesť sv. Tomáša Akvinského. Program začali seminaristi krátkym divadelným predstavením z jeho života. Jadrom akadémie boli prednášky spišského pomocného biskupa Štefana Sečku – Sv. Tomáš Akvinský a kňazstvo a historika Ľuboslava Hromjaka - 110. výročie narodenia Dr. Štefana Barnáša, spišského pomocného biskupa. Okrem domácich seminaristov, profesorov a rehoľných sestier prijali pozvanie aj hostia z Košickej teologickej fakulty.

Marek Bartkovský

Petícia cirkevných škôl

Pre porušovanie medzištátnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou o katolíckej výchove a vzdelávaní vyšli Rady cirkevných škôl s prosbou o podporenie petície na zrovnoprávnenie financovania cirkevných školských zariadení so štátnymi školskými zariadeniami.

Toto nenapĺňanie zmluvy považuje biskup Košickej arcidiecézy Stanislav Stolárik za akési zemetrasenie ostatných dní, kedy dáva do pozornosti výzvu po zrovnoprávnení financovania cirkevných a štátnych škôl:

„Vari dane rodičov, ktorí majú svoje deti na cirkevných školách sú horšie ako dane tých, ktorí tam nemajú svoje deti? Treba sa postaviť voči diskrimináciám podobného charakteru, tu si treba uvedomiť, že pokiaľ len na všetko budeme prikyvovať, tak potom sa nečudujeme, že mnohé nepravosti, mnohé tie zemetrasenia sa dejú.“

Ako ďalej uviedol, sú zemetrasenia, ktoré si vlastne mnohokrát privolávame a spôsobujeme my sami: „Tak sa im vzoprime, postavme a živme v sebe túto nádej, že v solidarite a vo vzájomnosti je naša veľká sila a nádej, a mnohé veci prekonáme.“

V prípade, že nepríde k náprave v našej legislatíve a medzinárodná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou o katolíckej výchove a vzdelávaní bude aj naďalej porušovaná, bude spochybnený aj Čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý hovorí: „Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky“, potom bude potrebné domáhať sa svojich základných ľudských práv v Európe, ktorej sme súčasťou **Jaroslav Fabian**

Maltézsky rád daroval odsúdeným ženám vo väzení talianske bábovky

Záujem Maltézskeho rádu o nápravu a budúcnosť odsúdených žien odpykávajúcich si tresty odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre-Chrenovej sa opätovne prejavil 28. januára 2010. Aj ony obdržali z humanitného daru Maltézskeho rádu SR priviezol a odovzdali kancelár Ordinariátu Ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR Dr. Tibor Ujlacký s manželkou. Odovzdaniu báboviek predchádzala sv. omša, ktorú vo väzenskej kaplnke ústavu za prítomnosti odsúdených žien celebroid miestny väzenský kaplán kpt. Mgr. Peter Hasara. V jej závere sa odsúdeným prihovorel kancelár Ordinariátu aj týmito slovami: „Tým, že Vám teraz

darujeme sladké bábovky, vás nechceme rozmaznávať a naučiť na to, aby ste od nás čakali len darčeky. Chceme, aby ste pochopili symboliku našich darov a urobili všetko preto vo svojich srdciach, aby ste takéto bábovky chceli a aj sami mohli napiecť svojim manželom, deťom, či blízkym, keď sa opäť dostanete na slobodu. Chceme vo vás vzbudiť záujem o riadny a zodpovedný život v rodine a spoločnosti, ktorého prejavom je aj bábovka, ktorú v normálnej rodine vlastnoručne upeče každá žena, ako manželka, či matka zvlášť svojim deťom. Chceme, aby ste si boli vedomé toho, že aj keď ste vykonali zlé skutky, za ktoré teraz pykáte, stále máte šancu všetko napraviť, že máte nádej ak sami budete chcieť, s Božou pomocou môžete ešte prežiť krásny život.“ Povzbudenie sa im dostalo aj prísľubom, že Maltézsky rád ochraňujúci veriacich a pomáhajúci chudobným a trpiacim, si váži ich vieru v Krista a snahu o nápravu a preto ich nezavrhuje a vždy si nájde spôsob, ako im aj v budúcnosti pomôcť a motivovať, aby ich pobyt za mrežami väznice bol pre ne zároveň novým začiatkom. Zbor dobrovoľníkov Maltézskeho rádu vyslovuje úprimné poďakovanie vedeniu nitrianskej ženskej väznice a jej riaditeľke pplk. PaedDr. Eleonóre Grófovej za ústretovosť pri zabezpečení odovzdania daru odsúdeným, a pochopenie pre charitatívne aktivity rádu, ktoré svojím smerovaním sú v záujme dobra odsúdených ale aj celej spoločnosti.

Tibor Ujlacký

Spomienkové stretnutie na pátra Alojza Dúbravického

V nedeľu 24. januára 2010 sa vo Farnosti Močenok uskutočnilo spomienkové stretnutie pri príležitosti 20. výročia úmrtia dlhoročného a nezabudnuteľného močenského dekana P. Alojza Dúbravického, SVD.

Svätú omšu o 10. 30 hod vo farskom kostole celebroid provinciálny predstavený verbistov P. Peter Dušička, SVD spolu s P. Pavlom Krutákom, SVD, synovcom zosnulého pána dekana vdp. Dušanom Dúbravickým a správcom farnosti Močenok vdp. Jozefom Černákom.

Popoludní sa kňazi, členovia rodiny Dúbravickej a miestni veriaci stretli pri hrobe zosnulého pátra Alojza, aby modlitbami a piesňami prosili Najvyššieho Veľkňaza Ježiša Krista za spásu kňaza, ktorý v tejto farnosti príkladne pracoval 21 rokov. Následne vo farskom kostole pokračoval program vystúpením bývalých hercov z obce, ktorí stvárnil skutočnú udalosť zo života pána dekana. Živú spomienku na tohto kňaza priblížil aj dokument s výpoveďami kňazov, rehoľníkov a veriacich, ktorí s pátrom Alojzom niekoľko rokov spolupracovali. Dokument, ktorý na túto príležitosť vyrobila Televízia Močenok. Na záver stretnutia sa prítomným prihovorel provinciál SVD P. Peter Dušička, v krátkosti zdokumentoval pátrv rehoľný život.

Juraj Lenický

Slovenská katolícka charita vzbierala 48-tisíc eur vd'aka solidarite Slovákov k ľuďom v núdzi na Haiti

Slovenská katolícka charita bude môcť prispieť sumou 48-tisíc eur k spoločnému úsiliu siete Caritas. Podpora Caritas sa doslova vlieva z celého sveta. Doteraz zhromaždili národné charity z celého sveta prostredníctvom darov takmer 23,5 miliónov eur. Caritas odhaduje, že množstvo financií bude stačiť na poskytnutie jedla, prístrešia, lekárskej pomoci a čistej vody asi pre 200-tisíc Hait'anov, ktorí prežili zemetrasenie.

Slovenská katolícka charita, ktorá sa pripojila k spoločnému úsiliu siete národných charít združených v Caritas, bude môcť prispieť sumou 48-tisíc eur vd'aka veľkej solidarite Slovákov. Caritas začala distribúciu pomoci ihneď po zemetrasení a uskutočnila rozsiahle distribúcie potravín, prikrývkov, tabliet na čistenie vody, stanov pre vyše 20-tisíc ľudí v Port-au-Prince a Jacmel. Caritas poskytuje už zdravotnícke služby v nemocnici St. Francois de Sale a postavila zdravotnícke stany chirurgickej starostlivosti. Pátračí a záchranársky tím Caritas pomohol zachrániť niekoľko desiatok ľudí zo zrútených budov.

„Predseda Caritas Internationalis, kardinál Oscar Rodríguez Maradiaga povedal: „Pomoc Caritas sa dostáva k ľuďom na Haiti vo veľkom množstve. Caritas zvýši prísun množstva potravín, vody, stanov a lekárskej pomoci v najbližších dňoch. Naše tímy robia úžasné dielo pomoci pre najviac zraniteľných. Podpora, modlitby a posolstvo solidarity, ktoré Charita získala pre ľudí z Haiti z celého sveta, je inšpirujúca. Je symbolom spoločnej ľudskosti s úsilím prekonať túto strašnú tragédiu. Hait'ania budú potrebovať v nadchádzajúcich mesiacoch ešte viac solidarity pri budovaní lepšej budúcnosti.“

Caritas bude pokračovať v poskytovaní zdravotníckych služieb a dodávok čistej vody, poskytovania núdzového prístrešia. V následnej fáze sa budú pracovníci Caritas podieľať na odstraňovaní sutín, čistení ulíc a pomáhať pri opätovnom zjednotení rodín. Veľkou pomocou pri distribúcii sú kontakty s kňazmi a duchovnými v 32 farnostiach, v ktorých sa nachádza odhadom 150-tisíc ľudí v núdzi. V druhej fáze sa národné charity v sieti Caritas zapoja do obnovy zničených obydli a infraštruktúry.

Generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák sa vyjadril, že „Slovenská katolícka charita plánuje pokračovať v pomoci Haiti dlhodobo. Druhá fáza pomoci pri obnove zničených obydli a infraštruktúry bude totiž finančne náročnejšia a žiaľ bude sa realizovať v čase, keď už téma Haiti nebude tak často zaznievať v mé-

diách a aj ľudia budú prispievať menej. Charita preto plánuje v budúcnosti zahrnúť Haiti aj do svojho programu Adopcie na diaľku v spolupráci s Českou charitou, ktorá podporuje touto formou deti na Haiti už niekoľko rokov.“

Na podporu pozostalým a obetiam zemetrasenia je vyhlásená verejná zbierka. Číslo účtu, na ktoré môžete prispieť je: 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol 168. Názov účtu je Slovenská katolícka charita.

Slovenská katolícka charita je členom medzinárodnej organizácie Caritas Internationalis a pravidelne pomáha pri živelných katastrofách. Dodnes spolupracuje na projektoch obnovy v krajinách, ktoré boli v posledných rokoch postihnuté prírodnými katastrofami (Indonézia, Mjanmarsko). Okrem okamžitej humanitarnej pomoci má SKCH rozvojové projekty v Afrike, Indii, Albánsku. (www.charita.sk)

Radovan Gumulák

Zemetrasenie rodín

V nedeľu 24. januára slávnostnú svätú omšu vo farnosti sv. Gorazda a jeho spoločníkov v Košiciach celebroidal košický pomocný biskup Stanislav Stolárik. Vo svojom príhovore pri príležitosti celoslovenskej zbierky pre Haiti vyjadril nádej, že spoluúčasťou na tomto utrpení sa zamýšľame nad bolesťou všetkých postihnutých.

Biskup Stanislav Stolárik vyzval veriacich k modlitbám za tých, ktorí sú obeťami, ale aj za pozostalých zemetrasenia na Haiti, lebo potrebujú veľa sily aj vnútornej pomoci, aby dokázali zvládnuť túto situáciu. Toto veľké nešťastie si dovolil prirovnať k nešťastiu - zemetraseniu, o ktoré sa pričiňujeme možno niekedy aj my, aj vlastnou aktivitou, „keď zvažujeme, že v 50-tych rokoch minulého storočia bolo na 100 sobášov u nás 8 rozvodov, dnes je to viac ako 5 násobne, že takéto zemetrasenie rodín, ktorého dôsledky vidíme na drogách, na alkoholizme mládeže a na ďalších prejavoch negativizmu, že z piatich detí štyri utekajú z domu, to je všetko dôsledok rozpadávajúcich sa rodín, vytrácajúcej sa a zanikajúcej lásky v rodinách.“

V mene farského spoločenstva Stanislav Obišovský poďakoval otcovi biskupovi za to, že prišiel, „aby povzbudil svojich vo viere. Dali ste množstvo podnetov každému z nás, aby naše svetielko viery, možno niekedy už len tak trblietajúce, sa vzbudilo a horelo láskou silnej viery.“

Jaroslav Fabian

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk